

Nu even de toerist uithangen.

Het eerste stuk, Nederland Spanje heb zo snel mogelijk afgelegd, ik was bang om in een herfst bui in een haven te worden opgesloten. Vooral in Engeland, maar ook in Nederland al, ben je snel door je budget heen. Bovendien, dat zal mijn aard wel zijn, vind ik haven geld zonde van het geld..

Maar behalve een dag extra in Dover, gale force 8, was ik snel in noord Spanje, omdat de wind op de laatste nacht meer zuid ging heb ik gekozen voor le Coriño. Klein haventje en vriendelijke mensen, bovendien gratis. Ach als je dan een nacht of twee langer moet blijven omdat het buiten voor het leuke te hard waait, geen probleem.

Na twee dagen veel wind vertrokken naar Camariña, op het hoekje van Spanje voordat je zuid gaat. Te vroeg bleek onderweg, de wind was een 5 uit het oosten, maar dat wisten de golven nog niet. Het was gelijk een forse kermis attractie en de volgende dag voelde ik al mijn spieren, nooit geweten dat ik er zo veel had. De haven en het stadje zijn kneuterig en niet duur. Ik had weinig haast om verder te gaan, maar ja ik ben pas op de helft en de herfst komt er aan.

De volgende etappe is Finisterre, waarom, in december 1989 heb ik hier een storm overleefd aan de kade. Het was erg, na een paar dagen was ik door mijn fenders en landvasten heen. Er liep in de haven een swell van twee meter langs de kade. Met hulp van de vissers en een vriendelijke taxie meneer kreeg ik extra dikke lijnen, pols dik, en autobanden. Maar ik vond niemand meer terug die zich iets herinnerde, dus de volgende dag weer verder.

Het werd Mouros, nooit eerder geweest, het werd een teleurstelling. Ik ging de haven in en werd, onvriendelijk, aan geroepen door een snotneus, bwv. Of ik had besproken, nee en ik zag een bijna lege haven. Dus of ik maar wou weg gaan. Hij gebruikte andere woorden, voordeel van spaans een beetje beheersen. Ook is het gallisch niet het zelfde wat ik spreek.

De volgende dag een praatje gemaakt met de haven baas en op mijn vraag of hij van een lege haven houdt het volgende:

al die lege plaatsen zijn verkocht aan makelaars. Ze proberen zo russen te lokken, er is een wet hier in Spanje die als je een half miljoen besteed aan huis en zo uitgeeft je een verblijfs vergunning krijgt. Nu doen ze het zo dat in de aankoop ook een auto , boot en garage en lig plek zit.

Als ze dan een klant hebben moet de box wel leeg zijn.

Dus maar geankerd, de eerste nacht een richeltje over het hoofd gezien en dat werd dus midden in de nacht semie droog vallen met de nadruk op vallen. Blij dat het donker was. Zag niemand het schaamrood.

Na nog wat rond rommelen in de rias op weg naar Baione, ken ik nog van 1989. ik had het kunnen weten, na een uur was de noord wind op, na een goeie start. Het laatste stukje op de motor.

Maar de volgende dag, nu dus al meer dan een week is de wind zuid en een dikke storm op de oceaan. Een flink laag voor de Spaanse kust wat vriendje aan het worden met een nog dieper laag op mid oceaan. Vooral s nachts gaat het op de ankerplaats flink te keer, maar het anker zit er goed in, het geeft geen krimp. Nog een week, dan zou het beter moeten gaan worden, maar ik heb geen haast, voordeel van gepensioneerd zijn.

Op de ankerplaats ben ik de oudste, de jongste is vier maanden, ook met een nederlands paspoort. Je houdt je hart vast als je die drie in een bijboot onderweg ziet naar de wal, golven zijn ruig. Nu ja ze zullen wel weten wat ze doen, toch.

Toen ik in december 1989 hier binnen liep, na het slechte weer in Finisterre overleefd te hebben, wel drie weken zonder een echte douche, alle rotsen ontlopen op gehoor want de lichten waren nog stuk kom ik de haven in, overlevingspak aan. Het is bijna 2200 uur en ik zie nog licht branden.

Dus ik denk ga nog even een glaasje halen. Zit de hele sociale club in smoking en avond jurk aan het einde jaars diner. Ik kreeg een fles wijn mee en of ik maar gauw weer wou vertrekken, hmm. De volgende dag bleek dat letterlijk, staf was met eindejaars verlof en ik was niet welkom. Die haven ga ik dus nooit meer in, tenslotte heb ik een harde friese kop.

Het weer bericht ziet er nog steeds beroerd uit, veel wind uit het zuiden, zie pas over een week betere voor uit zichten. Ook drijven er dikke regen wolken over, ook het spaanse weer bericht heeft het over veel wind en regen, ook inland. Nu moet ik niet de zelfde fout maken zoals indertijd in de Cabo Verde, te kort na een storm vertrekken, de wind was weer uit de goede richting, maar de golven niet. Voor het eerst een vliegende kat gezien. Ze kwam voorbij. Dus geduld hebben.

Het worden dus twee weken, toen we dachten dat het eindelijk over was , kwam er nog een koud rugje langs, nu ja rugje, er zaten windstoten tussen, s nachts natuurlijk, van meer dan 50 knopen, werd mij verteld. Maar op een mooie zaterdag is het zover, alle gribs wijzen de goeie kant op, ook de Britten en Amerikanen zijn het met elkaar eens, dus gaan met de banana. Maar nu komt er nog wel een spannend moment, krijg ik het anker boven. Het lukt, wel zoveel motor geweld gebruikt dat de boeg zover naar beneden werd getrokken dat de schroef boven water kwam. Na twee pogingen kan ik het anker boven halen. Blijkt ook nog dat de stok behoorlijk verbogen is, tis een soort danfort, maar dan rvs. Houdt als de pieten ook als is het klein. Een Duitser met een duur alu anker ging krabben en had alleen nog maar de stok over. Weer op naar de oceaan, ik heb er zin in en ben er klaar voor.